

การตรวจหาลายนิ้วมือແঁງภายในขันตอนเดียวยอนุภาคนาโนของทอง

One step to detect the latent fingermarks with gold nanoparticles

510 702 สัมมนาสำหรับนิติวิทยาศาสตร์ 1 ภาคต้น ปีการศึกษา 2553

ผู้ให้สัมมนา พ.ต.ท. หญิงณัชชา แสงสว่าง รหัส 52312308
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง
วัน เวลา สถานที่ วันเสาร์ที่ 24 กรกฎาคม 2553 เวลา 09.00-12.00 น. ห้อง 4205 อาคารวิทยาศาสตร์ 4

บทคัดย่อ

ลายนิ้วมือແঁງเป็นวัตถุพยานที่ถือว่ามีความสำคัญมาก เนื่องจากสามารถใช้พิสูจน์เอกสารลักษณะบุคคล เพื่อยืนยันตัวบุคคล ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้มีการประยุกต์เทคนิคต่างๆ ขึ้นเพื่อใช้ตรวจสอบลายนิ้วมือແঁงที่ติดบนวัสดุต่างๆ ได้แก่ วิธีซุปเปอร์กลู (Super Glue) การใช้น้ำยาเคมี เช่น ninhydrin , silver nitrate และปัจจุบันนี้มีนำอนุภาคนาโนของทอง (Gold nanoparticle) มาใช้เพื่อตรวจลายนิ้วมือແঁງ ซึ่งทำให้สามารถตรวจสอบรอยนิ้วมือให้รวดเร็วและง่ายขึ้น

ในงานสัมมนานี้จะเสนอเทคนิคการตรวจลายนิ้วมือແঁງบนวัสดุที่มีผิวเรียบไม่มีรูพรุนด้วยอนุภาคนาโนของทอง โดยใช้เทคนิค Single metal nanoparticles deposition (SND) ซึ่งเทคนิคนี้สามารถตรวจลายนิ้วมือ ແັງໄດ້ຍ່າງຍ່າຍໃນขันตอนเดียว เปรียบเทียบกับเทคนิค Multi-metal deposition (MMD) ซึ่งเป็นเทคนิคการตรวจหาลายนิ้วมือແঁງด้วยอนุภาคนาโนของทองເຊັ່ນເຕີວກັນ ແຕ່ຈະມີขັ້ນຕອນທີ່ຢູ່ຢາກຫລາຍຂັ້ນຕອນກວ່າເມື່ອ ເປີຍບເທິຍບກັບເທິກຸນົດ SND ໂດຍເທິກຸນົດ SND ຈະສັງເຄຣະຫຼົດອຸນຸภาคนາโนຂອງທອງ ໂດຍໃຊ້ Sodium borohydride ເປັນຕົວອິດົວໆ ซົ່ງສາວລະລາຍທີ່ໄດ້ສາມາດໃຊ້ตรวจหาลายนิ้วมือແঁງໄດ້ໃນຂ່າງ pH ໃນຂ່າງ 2.5 – 5.0 ซົ່ງລາຍນິ້ວໜຶ່ງແັງທີ່ตรวจພບລາຍດ້ວຍເທິກຸນົດຈີ່ຈະມີຄວາມຄົມຫຼັດແລະຫຼັດເຈນນາກ

เอกสารอ้างอิง

1. D. Gaoa; F. Li ; J. Songa; X. Xua; Q. Zhang; L. Niua, *Talanta*, 2009, 80, 479–483.
2. A. Becue; C. Champod; P. Margot, *Forensic Sci. Int.*, 2007, 168, 169–176.
3. B. Schnetz; P. Margot, *Forensic Sci. Int.*, 2001, 118, 21–28.

คำนำ

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาสัมมนาเรื่อง Seminair in Forensic Science 1
รหัสวิชา 510701 จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในหัวข้อสัมมนาเรื่อง การตรวจหาลายนิ้วมือ¹
แฟรงก์ไายนขั้นตอนเดียวด้วยอนุภาคนาโนของทอง (One step to detect the latent fingermarks with
gold nanoparticles) ซึ่งผู้ให้สัมมนาได้กันค่าว่าและได้นำเสนอ โดยผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงาน
สัมมนานี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาในการกันค่าว่าและการศึกษาด้านนิติวิทยาศาสตร์

ขอแสดงความนับถือ

พ.ต.ท. หญิงนัชชา แสงสว่าง รหัส 52312308

สารบัญ

บทนำ	หน้า 1-3
การทดลอง	3-4
ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง	4-7
สรุปผลการทดลอง	8
เอกสารอ้างอิง	9

การตรวจหาลายนิ้วมือ偽造假ภายในขั้นตอนเดียวด้วยอนุภาคนาโนของทอง

One step to detect the latent fingermarks with gold nanoparticles

จัดทำโดย

พ.ต.ท. หญิงณัชชา แสงสว่าง รหัสประจำตัว 52312308

เสนอ

อาจารย์ ดร. ศิริรัตน์ ชูสกุลเกรียง

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาสัมมนานิพิทักษศาสตร์ (Seminar in Forensic Science I)

รหัสวิชา 510701 ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2552

สาขาวิชานิพิทักษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทนำ

ลายนิ้วมือแฟงเป็นหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่มีความสำคัญมากในทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยในปี ก.ศ. 1684 – มีการศึกษาค้นคว้าและยอมรับว่าลายพิมพ์นิ้วมือมนุษย์ไม่ซ้ำกัน และในปี ก.ศ. 1858 - เชอร์วิลเลียม เฮอร์เชล ชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่นำลายพิมพ์นิ้วมือมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติอย่างแท้จริง และเป็นที่ยอมรับทั่วโลก

ประโยชน์ของการตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือ

1. สามารถตรวจพิสูจน์เอกสารบุคคล (Personal Identification)

2. ตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของคนร้าย

3. เพื่อพิสูจน์ยืนยันบุคคล

ประเภทลายนิ้วมือแฟงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท แสดงดังรูปที่ 2

1. ประเภทโถง แบ่งออกได้ 2 ชนิด

1.1 โถงราก

1.2 โถงกระโจน

2. ประเภทมัดหัวย แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 มัดหัวยปิดขวา

2.1 มัดหัวยปิดขวา

3. ประเภทก้นหอย แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ

3.1 ก้นหอยธรรมชาติ

3.2 ก้นหอยกระเพาะกลาง

3.3 ก้นหอยกระเพาข้าง

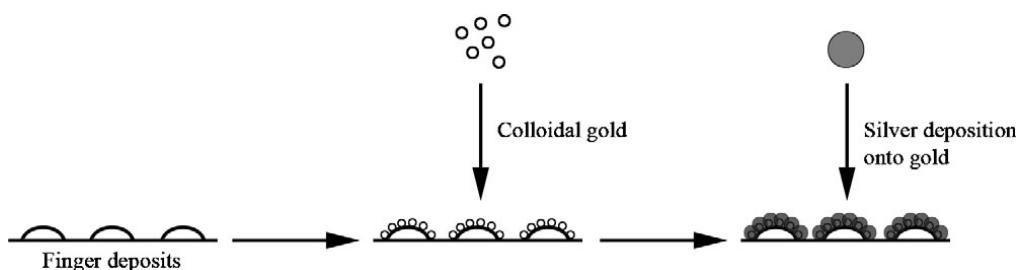
3.4 มัดหัวยแฝด

3.5 แบบชบช้อน

รูปที่ 2 แสดงประเภทลายนิ้วมือแฟง

เป็นเวลาหลายศิบปีที่มีการพัฒนาเทคนิคในการตรวจหาลายนิ้วมือแฟง เช่น การใช้ไอของสารไอโอดีน นินไฮดริน สารละลายซิลเวอร์ในเตรต และไอ cyanoacrylate และเมื่อเร็วๆนี้การนำอนุภาค nano มาใช้ในการตรวจหาลายนิ้วมือแฟง เช่น CdS และอนุภาคขนาด nano ของทอง โดยใช้เทคนิค multi-metal deposition (MMD) ซึ่งเริ่มนามาใช้ในการตรวจหาลายนิ้วมือแฟงเป็นครั้งแรกโดย Saunder ในปี 1989 ซึ่งเทคนิคนี้จะใช้ออนุภาคขนาด nano ของทองหรือที่เรียกว่า colloidal gold ซึ่งทองจะมีอนุภาคเป็นกลุ่มจึงสามารถเกาะติดกับลายนิ้วมือแฟงที่มีประจุนาโนในสภาพที่เป็นกรดได้ และเนื่องจากขนาดที่เล็กมากของ colloidal gold จึงยกต่อการสังเกตเห็นลายนิ้วมือแฟงได้ในขั้นตอนนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยการ deposit โลหะชนิดที่สองลงบนพื้นผิวของทองอีกครั้งหนึ่ง โดยการใช้ Ag(I) ซึ่งจะต้องถูกปรีดิวาร์ให้เป็น Ag(0) โดยใช้ reducing agent เช่น hydroquinone ซึ่งลายนิ้วมือแฟงที่ตรวจพบจะมีสีเทา-ดำ ขั้นตอนการตรวจแสดงดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 แสดงขั้นตอนการตรวจหาลายนิ้วมือแฟงด้วยเทคนิค multi-metal deposition (MMD)

เนื่องจากเทคนิค MMD จะมีข้อเสียคือ มีขั้นตอนในการวิเคราะห์หลายขั้นตอน มีค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์สูง และในบางขั้นตอนน้องใช้สารละลายที่เป็นพิษ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงต้องการพัฒนาเทคนิคที่ง่าย สะดวกรวดเร็วในการตรวจหาลายนิวมีอแฟงคือเทคนิค Single metal nanoparticles deposition method (SND) ซึ่งสามารถตรวจหาลายนิวมีอแฟงได้ในขั้นตอนเดียวและยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

การทดลอง

2.1 การเตรียมสารละลายอนุภาคขนาดนาโนของทอง

เทคนิค SND

สารละลายอนุภาคขนาดนาโนของทองโดยใช้กูลูโคสเป็นสารเพิ่มความคงตัวของสารละลายสามารถเตรียมได้โดยคลาย Chloroauric acid tetrahydrate และ กูลูโคส ในน้ำ แล้วกวนสารละลาย 30 นาที จากนั้นเติมสารละลายที่เย็นของ sodium borohydride ที่เตรียมขึ้นใหม่ที่ละหมาดขณะที่กวนสารละลายตลอดเวลา จนกระทั่งลายละลายเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีแดง แสดงว่าเกิดอนุภาคขนาดนาโนของทองขึ้น หลังจากกวนสารละลายต่อ 1 ชม. สารละลายที่ได้ก็สามารถนำไปใช้ในการตรวจหาลายนิวมีอแฟงด้วยเทคนิค SND

เทคนิค MMD

เตรียมสารละลายอนุภาคขนาดนาโนของทองได้โดยการรีดิวช์ tetrachloroauric acid ด้วย sodium citrate บนเดือดพร้อมทั้งกวนสารละลายเป็นเวลา 10 นาที จะได้สารละลายอนุภาคขนาดนาโนของทองเพื่อนำไปตรวจหาลายนิวมีอแฟงด้วยเทคนิค MMD

2.3 การตรวจหาลายนิวมีอแฟง

การตรวจหาลายนิวมีอแฟงจะทำกับอาสาสมัคร 1 คน โดยให้ประทับลายนิวมีอลงบนแผ่นกระจุก slide พลาสติก และแผ่นฟลอยด์ ในสภาวะที่เหมือนกัน ลายนิวมีอแฟงที่ได้จากตัวอย่างจริงจะเหมือนกันบนวัสดุที่เหมือนกัน

สารละลาย citric cid และ sodium hydroxide เท้มข้น 1M จะใช้ในการปรับ pH ของสารละลายทองที่เตรียมขึ้นเพื่อใช้ตรวจหาลายนิวมีอแฟง ในการทดลองจะควบคุม pH ที่ 2.8 ทั้งเทคนิค SND และ MMD

เทคนิค SND

นำวัสดุที่ต้องการตรวจหาลายนิวมีอแฟงไปแช่ในสารละลายนูภาคนานาโนของทองที่เตรียมขึ้น 40 นาที แล้วนำไปแช่ในน้ำเพื่อล้างสารละลายนอก นำไปทำให้แห้งด้วยแก๊สในโตรเจน

การศึกษาผลของ pH ต่อการตรวจหาลายนิวมีอแฟงจะศึกษา pH ในช่วง 2.0, 2.5, 3.0, 3.5, 4.0, 4.5, 5.0, 5.5, 6.0 และ 7.0 โดยจะปรับ pH ด้วยสารละลาย citric acid และ sodium hydroxide เข้มข้น 1M

เทคนิค MMD

นำวัสดุที่ต้องการตรวจหาลายนิวมีอแฟงไปแช่น้ำเพื่อทำความสะอาดก่อน 2-3 นาที แล้วนำไปแช่ในสารละลายนูภาคนานาโนของทองที่เตรียมขึ้น 5-15 นาที นำไปล้างนำเอออกรัง จากนั้นจึงนำไปแช่ในสารละลาย hydroquinone และนำไปแช่ในสารละลาย silver physical developer ซึ่งเตรียมจากการผสมสารละลาย silver acetate กับสารละลาย hydroquinone (เพอร์ซิวาร์ Ag(I) ให้เป็น Ag(0)) และจึงนำไปแช่ในน้ำเพื่อล้างสารละลายนอก แล้วทำให้แห้งด้วยแก๊สในโตรเจน

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

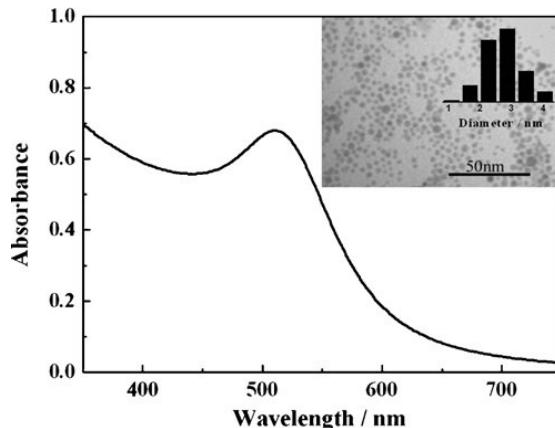
เครื่อง UV-vis เพื่อตรวจวัดการเกิดอนุภาคทองของสารละลายที่สังเคราะห์ขึ้น

TEM เพื่อตรวจวัดขนาดของอนุภาคทองที่สังเคราะห์ขึ้น

SEM และ EDAX เพื่อตรวจสอบอนุภาคทองที่เก็บบนลายนิวมีอแฟง

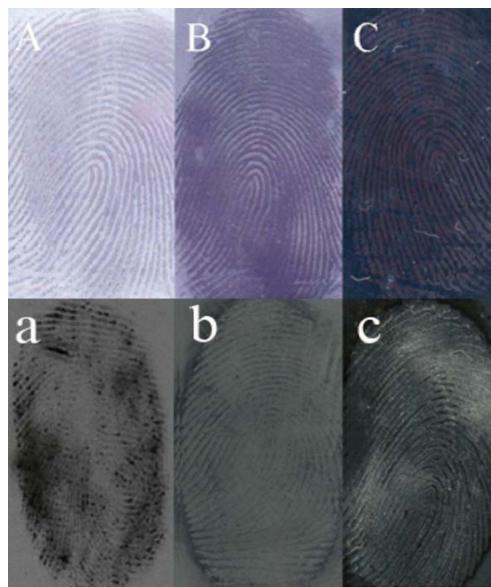
3. ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

การเตรียมสารละลายทองโดยใช้ sodim borohydride เป็นตัวเรductant ในสารละลายกลูโคสจากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค UV-vis spectrometry และ TEM สามารถยืนยันการเกิดอนุภาคทองขนาดนาโน ดังรูปที่ 4 ซึ่ง UV spectrum จะเห็นการคูณคลื่นที่พิก 511 nm ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสารละลายทองที่จะเกิด surface plasmon resonance (สารละลายเป็นสีแดง) และจากภาพ TEM ที่อยู่ในรูปที่ 4 จะเห็นว่าอนุภาคของทองที่ได้จากการสังเคราะห์มีขนาดที่มีการกระจายโดยมีขนาดเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 nm ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าที่สังเคราะห์ได้จากการวิจัยของ Schnetz และ Margot

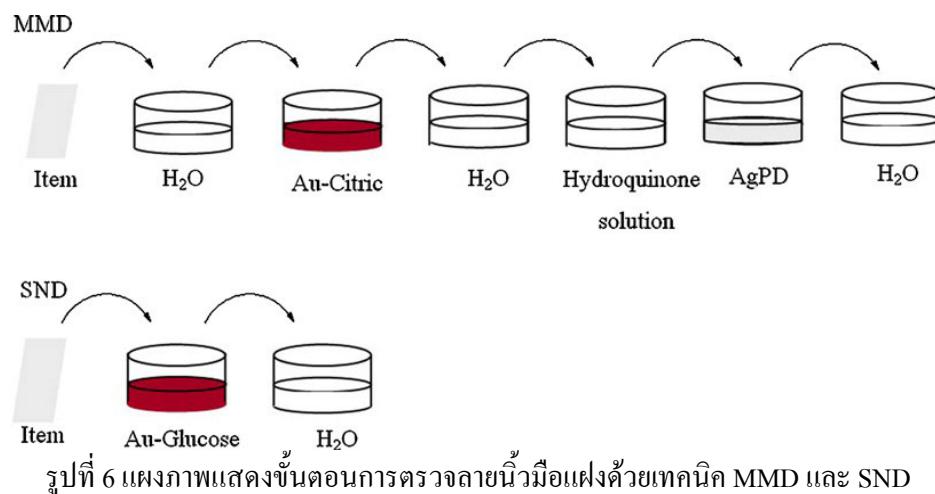
รูปที่ 4 แสดงสเปกตรัมของสารละลายอนุภาคขนาดนาโนของทองโดยเทคนิค UV-vis spectrometry และขนาดอนุภาคของทองโดยเทคนิค TEM

ในงานวิจัยจะควบคุมสภาพในการทดลองทั้งเทคนิค SND และ MMD ให้เหมือนกัน โดยเทคนิค SND จะจุ่มน้ำสตูลที่ต้องการห้ามน้ำมือแฟรงลงในสารละลายทองที่สังเคราะห์ขึ้น เป็นเวลา 40 นาที แล้วถางออกด้วยน้ำและทำให้แห้ง โดยห้ามน้ำมือแฟรงบนวัสดุ ได้แก่ กระจก slide พลาสติก และแผ่นฟอร์ยเป็นดังรูปที่ 2A-C ส่วนสภาพที่ใช้สำหรับเทคนิค MMD จะทำการทดลองในเอกสารอ้างอิงที่ 14 ซึ่งห้ามน้ำมือแฟรงที่ได้จะเป็นดังรูปที่ 2a b และ c ซึ่งวัสดุที่ใช้สำหรับห้ามน้ำมือแฟรงคือ กระจก slide พลาสติก และแผ่นฟอร์ย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเทคนิคทั้งสอง จะเห็นว่าเทคนิค SND จะห้ามน้ำมือแฟรงที่มีลายละเอียดมากกว่า ดังรูปที่ 2 ลายน้ำมือแฟรงที่ได้จากเทคนิค SND จะมีลักษณะเป็นทางลีดง ส่วนเทคนิค MMD จะมีลักษณะที่คำ

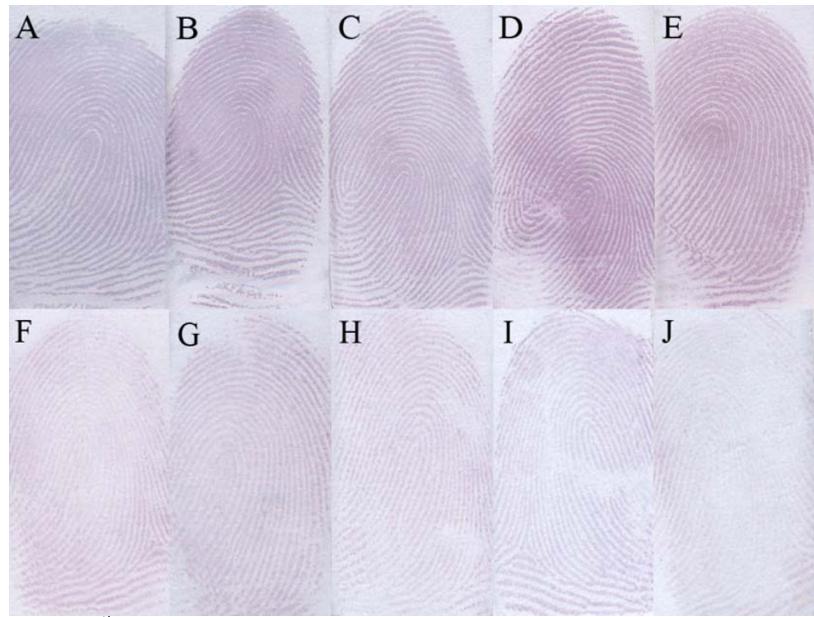
รูปที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบลายน้ำมือแฟรงระหว่างเทคนิค SND (รูปบน) และเทคนิค MMD (รูปล่าง) บนวัสดุ 3 ชนิด โดย a) คือบนกระจก slide b) คือบนพลาสติก และ c) คือบนแผ่นฟลอดี้

ขั้นตอนการตรวจหาลายนิ่วมือแพงด้วยเทคนิค MMD และ SND จะแสดงไว้ดังรูปที่ 6 จะเห็นว่าเทคนิค MMD ต้องใช้เวลาในการตรวจนาน มีหลายขั้นตอนและลายนิ่วมือแพงที่ตรวจได้จะมีสีดำ ซึ่งเทคนิค MMD จะมีขั้นตอนการทดลอง 6 ขั้นตอนโดยแต่ละขั้นตอนจะใช้เวลาที่ต่างกัน ดังรูปที่ 3 ด้านบน ซึ่ง 3 ขั้นตอนแรกเป็นการ deposit อนุภาคทอง และอีก 3 ขั้นตอนจะเป็นการรีดิวช์ เงินเพื่อไปเก็บนอนุภาคของทอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการตรวจหาลายนิ่วมือแพงให้ดีขึ้น โดยลายนิ่วมือแพงที่ตรวจพบจะมีสีเทาหรือดำ ส่วนเทคนิค SND จะมีเพียง 2 ขั้นตอน ซึ่งไม่ต้องมีการใช้สารอื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแต่จะใช้กลูโคสเพื่อเพิ่มความคงตัวให้ออนุภาคทอง ดังรูปที่ 6 ด้านล่าง ดังนั้นการใช้เทคนิค SND จึงเป็นการลดขั้นตอนการทดลอง และต้นทุนในการตรวจหาลายนิ่วมือแพง

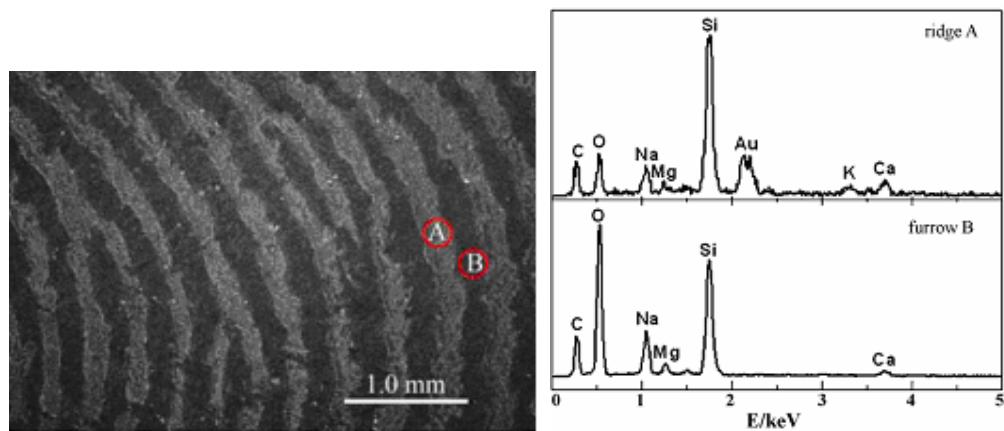
รูปที่ 6 แผนภาพแสดงขั้นตอนการตรวจลายนิ่วมือแพงด้วยเทคนิค MMD และ SND

จากการศึกษาผลของ pH ต่อการตรวจลายนิ่วมือแพง โดยการจุ่มวัสดุที่ต้องการหลายนิ่วมือแพงในสารละลายทองที่มีกลูโคส ที่ pH ต่างๆ ได้แก่ 2.0, 2.5, 3.0, 3.5, 4.0, 4.5, 5.0, 5.5, 6.0 และ 7.0 เป็นเวลา 40 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำ และทำให้แห้งด้วยก๊าซ ไนโตรเจน และในรูปที่ 7 พบว่าที่ pH ต่ำ ส่งผลให้สารละลายทองไม่มีความเสถียรและไม่ได้ย่างทำให้ลายนิ่วมือแพงที่ได้เป็นสีฟ้าสว่าง ดังรูปที่ 4a และ b ส่วนที่ pH สูง จะทำให้มีprototon ไม่เพียงพอในการเข้าทำกับโปรตีนหรือเปปไทด์ที่อยู่ในลายนิ่วมือแพง ทำให้ลายนิ่วมือแพงที่ได้ไม่ชัดเจนมากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับ pH ที่ต่ำๆ ส่วนในสภาวะที่เป็นกลาง (pH 7) จะได้ลายนิ่วมือแพงที่มีรายละเอียดน้อย ดังนั้นช่วง pH ที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วง 2.5-5 ซึ่งถือว่าสามารถใช้ได้ในช่วงที่กว้างเมื่อเทียบกับเทคนิค MMD ที่สามารถใช้ได้ในช่วง pH 2.5-2.8 และเทคนิค SND ยังสามารถใช้หลายนิ่วมือแพงได้สะดวกทั้งในสถานที่เกิดเหตุและในห้องปฏิบัติการ

รูปที่ 7 แสดงลายนิ้วมือแฟงที่ตรวจโดยเทคนิค SND ที่ pH ต่างๆ ได้แก่ (A) 2.0, (B) 2.5, (C) 3.0, (D) 3.5, (E) 4.0, (F) 4.5, (G) 5.0, (H) 5.5, (I) 6.0, และ (J) 7.0,

การติดของอนุภาคทองกับลายนิ้วมือแฟงจะอาศัยหลักการคือ ลายนิ้วมือแฟงจะมีโภนเดินหรือกรดอะมิโน ซึ่งในสภาวะที่เป็นกรดจะถูก protonate ทำให้มีประจุเป็นบวก ดังนั้นอนุภาคทองที่มีประจุลบก็จะเข้าจับน้ำลายนิ้วมือแฟง โดยอาศัยแรง electrostatic หรือ non-covalent นอกจากนี้ส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ไขมัน โปรตีน และเกลือ จะพนอยู่ในร่องของลายนิ้วมือแฟง ส่วนอนุภาคทองจะเกาะติดอยู่บนลายนิ้วมือ จึงปรากฏเป็นลายนิ้วมือแฟงขึ้น เมื่อวิเคราะห์ลายนิ้วมือ แฟงบนผิวชิ้นตัว ด้วยเทคนิค SEM และ EDAX ดังรูปที่ 8 จะพบว่าอนุภาคทองจะปรากฏบนลายนิ้วมือ สำหรับร่องรอย A ไม่ปรากฏในร่องรอย B

รูปที่ 8 แสดงลายนิ้วมือแฟงที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิค SEM และ EDAX

4. สรุปผลการทดลอง

ในงานวิจัยนี้สามารถตรวจหาลายนิ้วมือ偽造假ได้โดยใช้เทคนิค single metal nanoparticle deposition (SND) บนพื้นผิวของวัสดุที่ไม่มีรูพรุน โดยอนุภาคขนาดนาโนของทองมีความเสถียรในสารละลายน้ำกลูโคส เทคนิค SND สามารถใช้ตรวจหาลายนิ้วมือ偽造假ได้ดีกว่าเทคนิค MMD และมีช่วง pH ที่กว้างกว่า เทคนิค MMD และเทคนิค SND ยังเป็นเทคนิคที่ง่ายโดยสามารถตรวจหาลายนิ้วมือ偽造假 ได้ในขั้นตอนเดียว

ເອກສາຣອ້າງອີງ

1. D. Gaoa; F. Li ; J. Songa; X. Xua; Q. Zhanga; L. Niua, *Talanta*, **2009**, *80*, 479–483.
2. A. Becue; C. Champod; P. Margot, *Forensic Sci. Int.*, **2007**, *168*, 169–176.
3. B. Schnetz; P. Margot, *Forensic Sci. Int.*, **2001**, *118*, 21–28.